

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Alina Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2022 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku małoletnich V. B., N. B. i A. B. (1) reprezentowanych przez ojca D. B.

przy uczestnictwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w R., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R.P. K. i Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o wydanie depozytu sądowego

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rawiczu

z dnia 23 listopada 2021 roku

sygn. akt I Ns 423/21

postanawia:

oddalić apelację.

Alina Szymanowska

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy małoletni V. B., N. B. i A. B. (1) reprezentowani przez ojca D. B. domagali się wydania z depozytu sądowego na rzecz z każdego z wnioskodawców jako współposiadaczy rachunku bankowego w Banku (...), zajętego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika przy SR w R. P. K. pod sygnaturą Km 353/17 kwot po 8 171, 44 zł. We wniosku jako uczestników postępowania wskazano (...) sp. z o. o. z siedzibą w R. (wierzyciel w sprawie KM 353/17), Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R.P. K. i Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

Wnioskodawcy domagali się również zasądzenia na swoją rzecz solidarnie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Komornik zajął rachunek bankowy należący do wnioskodawców w sprawie egzekucyjnej prowadzonej z wniosku Spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą w R. przeciwko ich ojcu D. B.. Wskutek zajęcia rachunku bankowego w dniu 14 września 2021 r. dokonany został przelew ze wskazanego rachunku bankowego na rachunek Komornika w kwocie 24 514, 32 zł. Komornik poinformował D. B., że wskazana wyżej kwota przekazana została do depozytu sądowego. Skierowanie egzekucji do wskazanego rachunku bankowego było w ocenie wnioskodawców bezzasadne. Rachunek ten należał bowiem do firmy (...) w spadku". A. B. (2), która była matką D. B. – babcią wnioskodawców, zmarła 12 marca 2021 r. A. B. (2) sporządziła testament i ustanowiła spadkobiercami swoje wnuki tj. wnioskodawców, poświadczenie dziedziczenia zostało dokonane przez notariusza. Ojciec wnioskodawców D. B. został ustanowiony zarządcą sukcesyjnym przedsiębiorstwa.

Skoro środki trafiły do depozytu sądowego, wnioskodawcy domagali się wydania tego depozytu na podstawie art. 693¹⁷ k.p.c.

Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia 23 listopada 2021 r. oddalił wniosek i orzekł o kosztach postępowania.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły ustalenia faktyczne i rozważania prawne przytoczone w uzasadnieniu orzeczenia (k. 29 -31 akt).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyli wnioskodawcy małoletni V. B., N. B. i A. B. (1) reprezentowani przez ojca D. B.. Apelujący zaskarżyli orzeczenie w całości, zarzucili naruszenie art. 693¹⁴ k.p.c. i wnieśli o zmianę postanowienia i uwzględnienie wniosku oraz orzeczenie o kosztach postępowania (apelacja k. 35 - 37 akt).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne. Na aprobatę zasługują również przytoczone przez Sąd I instancji rozważania prawne.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Rozważenia wymagało zatem czy małoletni wnioskodawcy są w toku niniejszego postępowania należycie reprezentowani. Małoletni wnioskodawcy byli bowiem reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego – ojca D. B., który jednocześnie jest dłużnikiem w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 353/17. W związku z tym w toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy KM 353/17.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 września 2020 r., w sprawie IV Csk 643/18 wskazał, że w postępowaniu nieprocesowym wyłączenie reprezentacji rodziców należy oceniać ad casum i przyjmować je wtedy, gdy istnieje możliwość choćby tylko hipotetycznej sprzeczności interesów między rodzicami a dzieckiem. W przypadku istnienia takiej możliwości naczelny interes dziecka wyklucza możliwość reprezentowania go przez któregokolwiek z rodziców. Badanie sprzeczności interesów musi być dokonywane z obiektywnego punktu widzenia. W postępowaniu nieprocesowym bardzo często nie występuje żadna sprzeczność interesów między uczestnikami postępowania. Daje to podstawę do przyjęcia trafego poglądu, iż wyłączenie reprezentacji rodziców w postępowaniu nieprocesowym należy oceniać ad casum i przyjmować takie wyłączenie tylko wtedy, gdy możliwość sprzeczności, choćby nawet teoretycznej, istnieje [por. np. J. Ignatowicz, w: J. Pietrzykowski (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, s. 487]. Zważywszy na przedmiot niniejszego postępowania oraz zakres i przebieg postępowania egzekucyjnego Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w niniejszym postępowaniu nie zachodzi sytuacja uzasadniająca wyłączenie możliwości reprezentacji małoletnich przez ich ojca D. B. (art. 98 § 2 pkt 2 i § 3 k.r.o. i art. 99 k.r.o.).

Poza sporem pozostaje, że postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 353/17 toczy się przeciwko D. B.. W toku postępowania Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w R. P. K. dokonał zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego. Po zajęciu Bank (...) SA poinformował Komornika o przeszkodzie w realizacji zajęcia – wskazał na brak środków na rachunku dłużnika (pismo z dnia 6 września 2021 r.). Następnie, na skutek dokonanej zajęcia, Bank (...) SA z siedzibą w W., we wrześniu 2021 r., przekazał na rachunek organu egzekucyjnego kwotę 24 514,32 zł. Po dokonaniu przelewu, pismem z dnia 21 września 2021 r., w/w bank zwrócił się do Komornika z prośbą o zwrot przekazanych środków. Z treści pisma wynika, że wypłacona kwota znajdowała się nie na rachunku dłużnika, a na rachunku wobec którego dłużnik jest zarządcą sukcesyjnym. W dniu 24 września 2021 r. organ egzekucyjny oddalił wniosek banku o zwrot kwoty 24 514,32 zł i postanowił przekazać kwotę 24 514,32 zł potrąconą przez Bank (...) SA do depozytu sądowego. Choć nie wynika to wprost z postanowienia Komornika z dnia 24 września 2021 r. podstawę czynności organu egzekucyjnego stanowił art. 852 § 2 k.p.c. Co do zasady po złożeniu pieniędzy na rachunku depozytowym sądu z powodu istnienia prawa osoby trzeciej do rzeczy, osoba trzecia powinna wystąpić z powództwem przeciwegzekucyjnym opartym na art. 841 k.p.c. W terminie miesiąca od daty złożenia pieniędzy na tym rachunku musi przedstawić albo postanowienie sądu wydane w ramach zabezpieczenia tego powództwa, albo orzeczenie w

tej sprawie, którego treść zmierza do zwolnienia rzeczy od zajęcia, względnie do wstrzymania wydania pieniędzy wierzycielowi na podstawie komentowanego artykułu lub po podziale w trybie art. 1033 k.p.c. W przeciwnym razie pieniądze te zostaną wydane wierzycielowi.

Wnioskodawcy, reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, żądając wydania depozytu powołali się na przepis art. 693¹⁷ k.p.c., w treści apelacji zarzucili naruszenia prawa procesowego art. 693¹⁴ k.p.c. i wskazali, że zostały spełnione warunki do wydania tego depozytu. Argumentacji tej nie można podzielić. Podstawy do żądania wypłaty środków przekazanych przez organ egzekucyjny do depozytu nie może stanowić art. 693¹⁴ k.p.c. ani art. 693¹⁷ k.p.c. W niniejszej sprawie przedmiot nie został złożony do depozytu na podstawie postanowienia sądu, lecz wskutek zajęcia komorniczego. W konsekwencji, nie zostały określone warunki wydania depozytu.

W stanach faktycznych unormowanych m.in. przez art. 852 § 1 i 2 k.p.c. przy składaniu przez komornika środków pieniężnych na rachunek depozytowy Ministra Finansów nie stosuje się przepisów o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego art. 692 i 693 k.p.c. (komentarz do art. 852 k.p.c. T. II red. Szanciło 2019, wyd. 1/Drabik, uchwała SN z 5.12.1986 r., III CZP 62/86, OSNCP 1987, Nr 10, poz. 146).

W związku z powyższym przedmiotowy wniosek, złożony przez profesjonalnego pełnomocnika z odwołaniem do treści przepisów art. art. 693¹⁴ k.p.c. i art. 693¹⁷ k.p.c. nie mógł odnieść zamierzonego skutku i podlegał oddaleniu, o czym prawidłowo orzekł sąd I instancji. Oddaleniu jako bezzasadna podlegała zatem apelacja złożona przez wnioskodawców (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Alina Szymanowska